

det forekommer mig, at det er et Principsspørgsmaal af den aller største Betydning, man her staar over for, et Principsspørgsmaal, der absolut og ubetinget maa trænge sig personligt ind paa den enkelte i dette Ting med Spørgsmaal om vedkommendes bestemte personlige Stilling til denne Sag. Det har derfor glædet mig, at Debatten er kommen ind i en saadan Form, at det dog nu ikke er Lidenskabens Bølger, der bruse, men at man tager roligt og sagligt derpaa. Det har gjort sig gældende fra de ærede Ordføreres Side, det har gjort sig gældende fra den højtærede Justitsministers Side og fra de Taleres Side, der ere fulgte efter. Jeg nævnede før, at man her staar over for et bestemt Principsspørgsmaal, der trænger sig personligt ind paa den enkelte med det bestemte Spørgsmaal, om man vil være med til at foretage dette Skridt, ikke alene at gaa bort fra det Princip, vi nu have i vor Straffelovgivning om Prygl for Børn og unge Mennesker — det har jo været alle humanntænkende Menneskers Standpunkt i Menneskealdre — men samtidig med, at man gaar bort fra det, at indføre et nyt Princip, der lægger Pryglene over paa de ældre. Det forekommer mig, at skulde man gaa med hertil, maatte der foreligge noget ganske bestemt og ufravigeligt, der kunde fremsættes med saa stor Styrke, at det maatte siges at have Bevisets Grundlag under sig for, at vi, naar vi indføre Pryglestraf for disse Voldshandlinger, som begaas af Mænd fra 15—55 Aar, ville kunne komme bort fra alle disse Voldshandlinger. Jeg har spejdet efter, om der blandt de Udtalelser, der ere faldne her, skulde være fremkommet noget, der kunde give Bevis for, at vi virkelig kunde naa noget saadant. Jeg maa tilstaa, at jeg har spejdet forgæves. Det eneste af det, man har fremført, som man synes at have lagt særlig Vægt paa, er jo de saakaldte engelske Garotter, som jeg dog ikke skal tale om, da det jo synes forud forbeholdt det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) og den højtærede Justitsminister. Men saa meget kan man vel have Lov til at sige efter, hvad der hidtil er fremført baade i og uden for denne Sal angaaende disse Mennesker, at det ikke er Pryglestraffen, der har bragt dette Uvæsen til Ophør, men at det er helt andre Ting, som har bragt det ud af Verden. Det er ogsaa ene og alene fremsat fra de forskellige Synspunkter som blotte Paastande og ikke andet.

Det eneste vægtige Argument for Pryglene, som jeg har hørt ført i Marken under denne Debat, er dette, at denne Straffemetode er saare billig. Ja, jeg indrømmer, at denne Straffemetode er saare billig, men jeg gad dog spørge, om man virkelig tror, at vi have Raad til her i dette Land at indføre en saadan Straf, hvorom dog, naar alt kommer til alt, ingen tror, at den vilde kunne afværge disse Voldshandlinger, blot og bart for Prisdillighedens Skyld. Det forekommer mig, at vil man værne Samfundet og de fredelige Borgere, hvorom der er Tale, kommer det ikke an paa, om det koster Tusinder eller Hundrede Tusinder af Kroner, men saa kommer det an paa, at man gør det paa en saadan Maade, at de fredelige Samfundsborgere virkelig kunne gaa i Fred. Men ingen har endnu, synes jeg, ført noget Bevis i Marken for, at Pryglene vilde skabe en saadan fredelig Tilstand, at de fredelige Borgere kunne gaa i Fred for Voldshandlinger. Det forekommer mig, at naar man ser paa Pryglens Historie, om man saa vil — og de have en Forhistorie, der gaar langt tilbage i Tiden og kan føres op til vor Tid — da er det tilvisse ikke saa, at Prygl have forbedret Menneskene, men jo mere man er kommen bort fra Pryglene, des bedre ere Menneskene blevne, og det forekommer mig at være et saa vægtigt Argument i hele denne Sags Behandling, at det maa trænge sig ind paa hvert enkelt Menneske. Man maa stille sig dette Spørgsmaal: Vil du være med til at indføre dette ny Princip, eller vil du være imod det? For mig er Spørgsmaalet ikke om, hvad det store Flertal, de $\frac{3}{4}$ af Vælgerne sige, eller hvad den anden Fjerdedel siger, men for mig er Spørgsmaalet over for mig selv det, om jeg kan være med til at gaa ind paa et saadant nyt Princip, et Princip, som jeg ikke et eneste Øjeblik tror vil hjælpe, men som jeg snarere tror vil skade. Dette vil jeg for mit Vedkommende aldeles ikke være med til, men jeg vil, saa længe det er mig muligt, stemme imod det, som dette Lovforslags § 2 bærer i sit Skjold. Der er blevet rettet adskillige Bebrejdelser mod dem, som ere imod Pryglestraffen, og man har talt indtrængende om, at det var vor Opgave at tage paa Bøllerne med Fløjlshandsker. Det forekommer mig, at hvad der er fremkommet i disse Dages Debat fra denne Side, ikke er et Vidnesbyrd om, at man ønsker at tage paa dem med Fløjlshand-